

Det kongelig kunnskapsdepartement
Postboks 8119 Dep

0032 OSLO

Vår ref.:
09/201-16
Løpenr.:
22167/09

Saksbehandler:
Kirsti Mæland
Tlf. dir.innvalg:
77 78 80 88

Arkiv:
A00&00 SAKSARKIV
Deres ref.:

Dato:
21.09.2009

HØRING - FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REFUSJONSSATSER FOR OPPLÆRING AV ELEVER I HELSEINSTITUSJONER

Troms fylkeskommune er enig i forslaget til ny § 19-8 i forskrift til opplæringsloven, der institusjonsfylket gis anledning til å innhente refusjon fra hjemfylket for utgifter til opplæring gitt til pasienter i institusjoner for rusmiddelavhengige og psykisk helsevern. Det er ingenting å kommentere i forhold til satsene.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det er nødvendig å kommentere konklusjonen Kunnskapsdepartementet har gjort i forbindelse med punkt 3 i høringen, som omhandler økonomiske og administrative konsekvenser. Innledningsvis pekes det på at ordningen må være enkel å administrere. Dette var også utgangspunkt for ordningen som ble iverksatt for barnevernsinstitusjonene per 01.01.08. Erfaringer Troms fylkeskommune har gjort seg så langt i forbindelse med innhenting av refusjon fra hjemfylkene, er at dette er et krevende system å administrere. For at fylkeskommunene skal kunne ivareta opplæringen og inneha et forsvarlig system, er man avhengig av jevnlig rapportering fra instanser utenfor eget system (for eksempel Bufetat og barnevernsinstitusjoner) om hvilke personer som til enhver tid befinner seg på institusjonene. I forhold til barnevernsfeltet har dette vist seg å være krevende å få til, og fører til at saksbehandler bruker mye tid på å skaffe oversikt over hvilke elever fylkeskommunen har ansvar for.

Når refusjonskrav skal sendes er det særlig tidkrevende i forhold til elever som har fått spesialundervisning. I denne sammenheng skal det innhentes sakkyndige vurderinger, enkeltvedtak om spesialundervisning, IOP og halvårsrapporter fra skolene som utfører opplæringen. I mange tilfeller tar dette lang tid, og saksbehandler må purre.

Når det gjelder valg av refusjonssatser, opplever vi at enkelte hjemfylker nekter å betale, selv om det foreligger sakkyndig vurdering. Dette gjelder særlig ved høyeste sats. I slike tilfeller

må saksbehandler gå inn i diskusjon med hjemfylket. Dersom institusjonsfylket og hjemfylket ikke blir enig om sats, skal saken overbringes fylkesmannen for endelig avgjørelse. Alt dette krever grundig saksbehandling som nødvendigvis tar mye tid.

Når fylkeskommunene nå skal innføre liknende system for barn, unge og voksne i rus- og helseinstitusjoner, vil dette få ytterligere administrative og økonomiske konsekvenser.

Med vennlig hilsen

Sedolf Slettli

Fylkesutdanningssjef